

Օ Ր Ա Գ Ի Ր
ԳԱՂԱԲԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ
ԵՍՈՒԹԻՒՆ

Կրտստադուր Տասուխից մէջ, Յաննիսիոյ 4ր յիշէ 5,978 դրուի գումար, որ 1886 տարւոյ Տնքան մ. յաշիւթիւս արուած պարահանդիւս արդիւնքէն գոյացեր է, Միխայիլ, Յաննանիոսիցի ո'չ գլխով ընծանանկիցով Տնքան ունեցիւր է պարահանդիւսի ինդ ըոյն մէջ, 1888ին 52,012 դրուի կրտստադուրիմ եղած է նորոգութեանց արարել պաշտօնական նունէնքին (113 դրու), անպարծանիւր է Երեւոյ վաճառու մէ (Էրր 7,000 ՊՐՁ) ինդիւցիւ գանձանու մէջ գտնուած կ'ընթացիւ անգործանիւր արծաթի զվաճառութե, ըստ արտօնութեան Կարտուրութեան կրնանալու ե Բարդիւս Ժողովոյ (14,059 դրու), 1888 Տնքան մէջ Յաննանիոսիցի 180 ոստապցած է Կերք. Կարծաթի անվաճառութեան, ե 250 անվոյ դր

Ինչպէս կ'ընեն, Ղազարիոյ հրա-
ժարայ Գանձաժողովոյ Տնօրէնացի
ի պարտաւոր յորոշութիւնս մը մեր
թիւթիքըղաց համայն յորոշութիւնս մը
էն նստել ըսել է Գանձաժողովոյ
նախագահութիւնը կարգաւ յայտնել Ղա-
զարիոյ հեկտարներ նախկին չիփթու-
թիւթիք մը լիքը դասն, մասնագիտոր-
նապէս խաբարէր հրաշքի բնն անհետա-
յան տնօրէն տալով հաստի ինչ յաւել-
ութեան հետք, եկեղեցւոյ նստողին վար-
ըր բարձրացաւ. մտածաւն, եւ տնօր-
նական ծախքերը լիովին չայլմայնելէ
զատ, կարեւոր ձեռնարկով թիւթիքն ի
վրէջել հանելու համար այլ նիւթ մը կար-
գաւորները գտնել կարելի եղաւ. Ապրիլ

«Այն առևտրական և արհեստա-
յան, յայտույթները որը պարզապես
կիրկրար լիցատուտու որ պայմանաց
արդիւնք չեն, այլ սովորութիւնաց և ա-
ռանդ ու լիցան արտադրութիւն ձեռնա-
նակէ պատշաճ պէ կերելու զարկու
թիւնը արդեւբի մը լաւին ճարտարադոր-
ական այդ որոյն աղ և հանդարտ դը-
րութիւն որը շնորհիւ զարգ պահած
ներ մեր առևտրական գերազանցու-
թիւն, մեր երկրին կենսական չանքերն
սին զի գրաւին»

Անդրիյը քաղաքակրթությունը
այսպես լուրջ թիվներին յայդկելու քա-
ղաքն վրայ հիմնակ է, որ է խաղա-
կության պահպանումով, Քրդիցները քրե-
կաններն իրենց բրիտանական քաղաքակ-
րթություն ինչ ինչ յանձնառությունն
ներքև մոխր է, և այս կամ այն Տերու-
թեան հետ կապուել են: Այդքան սույլ
բոլորներն են: Մեզ կ'ուզենք արդի կա-
նոններն այսպես ընտելն ինչպես որ է
ներդրույա և ի Մերկը վրայան: Շի՛ն
այ խաղաղությունը վտանգող փոփո-
րություններ, ասյ այ եւրոպան ո'ւ է
էրդրությանն և երկ'ը լուրջ արձանդն
ի վնաս ուրիշ Տերութեան: Այդ-
րիկ փոփոխություններ է հատուանը
քրիկ պատերազմի: Ամենայն այ փա-
ղաքը ենք այդպիսի աղէտի ա-
ստըն առնուլ:

ՈՒՂԵՒՈՐ ՈՒՍԻՒՆԻՆ, ՁԱՐԵՒԻՉԻ

Ռուսոյի գաղափարաւոր միջոցութեամբ, Կ. Պոլսի այցելէն ետքը, Զէթին-է պատի երթալ, իւր հօր կողմէ փա-
նտորեայտը կընայալու թիւն ընելու
Սեւեհակոյայի իշխանին նորածին
դուստրն, զոր մկրտուած էին աւաղա-
ւան վրայ պիտի ըռնէ,

ՌՈՒՄԻՍԻ, ԳՄԱՍԻԱ

Յիւլիոսի ստեղծելու իւրենք իտալեկն
նր միջոց առկէն հետազոտարարք էն
սն հշտարաւ, և Յիւլիոսի մէջ կը կար-
տար թէ Ռուս կուսակալութիւնն ստու-
պալ տ հաճողութիւն է թէ ոտակաւ սահ-
նայտ երկայնութիւնը բանակալութիւն
նր արտաքին արտաքին տնտեսական

կալէ՛սի իշխանը չարթուս մէջ կծրդաւորոյն մէջ մտաւ. բայց՝ այս առթիւ
նստունէ գրուած նամակները ջտւով
թմանդ ջանանքն թէ Սնդիկոյ ապա-
ւայ թխաւաւորն հիւանդ է. ստորին
նդամից երակային դուռն թիւնը յատ
կարածից է, և այս տխուր թիւն
բերե տոնական հիւանդութիւն Ժա-
ր առաջանկհուծութիւնը ունենալե-
տա, անպոյճական րոճհանորն անդե-
սացուցիւ վիճակ մը երեւան կը հանե-
ղիր, Յերեւան ուղերթութենէն
իշ մը օդուտ տեսեր է, բայց իշ-
խանութիւնը կայ և կը մնայ եղեր.

հնաուն ապաստանիլ, ուստից խոր-
ուրդ տուեր է պատուիրակութեան
Բոպուրիլ Ֆերախանտ Իշխանը
սեն Ալեքսանդր Իշխանին տեղ, իւր
ս. քաղաքանիլ թաքուն գործողու-
եանց պատճառաւ Յովհան Արհի-
ուրս երեսէ հնկեր է Զրանն Եղեգ-
յսեցիկ նորա կառավարութեան մօտ :

Իսկ չափազանց և գեղեցիկ ինչպե՛ս իբր
 յժամանակապ. Միւնեռոյն մայրիկներն, որ
 և՛ իր խնկէրէր երկրորդը նաւապետն, Ար-
 նակէս գեղեցիկ էր յայնքս. —
 — Ես վաղա՛ ի պատենս՝ նաւաւորներն,
 և երկրորդաբար Լընտէլէ՛ն քով մագնուով
 — եւ ա՛յ նաւապետն, ըստ ծերութեան
 Արման՝, անուորէր երկվորեք զլսան ա՛յ
 ամ, ի՞նչա՛յ յաւաճողութեան ունեւնալ ուր-
 քանակից նաւաւորներն և յանկար-
 կէ անոնց մայր ինչպե՛ս քուշի մէջ՝. Զար-
 քի իր մոզակովդ. Լեճծեմիկներն ու ա՛յ
 իր արտուկն մէ թնդալ, որոս յարդորն
 և հետպա՛յ խորիք լուսովն էր. մեկ
 խորիքն մէջ՝ խորիքի ջրակայնամ մը ապր-
 ր յարդիկն, վաղեցի կամուրնն եւս, —
 Լընտէլ անդ. կ'ստապէր ընմա՛՝ արքա-
 յապր կամուս Լեյոն թէ՛ր ըստմա՛՝ Օմերու-
 ի Էրտէր նմա՛. —
 — Եթէ՛ շարժիկ, կ'ստանանե՛մ ծէրդ. —
 — Նաւաւորքը մեռա՛ւ, հարցոյն Ար-

—Սուս կը խօսիք, ըսաւ։
—Ինքեկամ, ըսաւ Պ. Լընտէլ, այս
ը գոյտի վր խօսէ զոնք։ Բայց եթէ
հեռագրէն կասած մը իսկ ունենանք,
տք է ինչպէնք իրեն։
—Սիշուր լաւ։ Վրիժառութիւն մը,
ու Արման։
Յետեւ, իր որդումը տալով,
—Իր տնէնալը տարէք զինքն, ըսաւ։
Եւ մտածել, ի՞նչ պէտք էր ընել։
Պ. Լընտէլ վերադարձաւ։
—Մենք երկուսը չենք կրնար վարել
նաւն ըսաւ։
—Թողունք երթանք, ըսաւ Արման։
—Այո, ըսաւ Պ. Լընտէլ, մարդիկ ծո-
րէնքենք և թիաքալերով Սիրաբու-
րէրէնք։
—Եսն և առաջ այս տղայն մարդիկ
սննք կայմերէն։ Եւ իսկաւորութիւն
նէ։

իր անբարձրագույն լիարժեքը։ Ես
 իմ համարումն առեցի զՎարդան, և ա-
 ղուտ ցամաք եղեակ։
 —Անհնար է։
 —Սակայն . . .
 —Ո՛րք, մի՛ գործուր։
 Իրանն, իրանուր մարդուն դէմքէն թ-
 րութեան իմ այդ կէտին վրայ։
 Ելիկի վերադարձաւ։
 —Ի՛նչ եր, հարցուց կոմսէնին։
 —Սխալած չի՛ր, ըստ երկրաստորդը-
 նախորդներն են ասոնք։
 —Ո՛ր է կ'երթան։
 —Անդրաւ։
 —Յամաք պիտի հաննօն գմբէ։
 —Ձի՛, մի՛կէն որ իրենց ուղեւորու-
 նն նպաստեն հասնին։
 —Ի՛նչ ամծծարայի բան, ըսաւ կոմ-
 սէնին։
 —Ի՛նչ բնեւէր, համարեկապէս է։ Պի-
 րաբեր, Պրանգա։

—Կարծես թէ մեզի կ'սպասէր, —
—Իրաւ որ պիտի,
—Գիտէ՞ք թէ ինչ է Պրանքայի անուշ
ը,
—Իրաւ որ չէ,
—Իրեն դէմքին նմանող դէմք մը փրն-
ռեցէջք, սեւ մաշկը ու,
—Կոմսուհի՞ն, ըսաւ Պ. Լընէտէ, Բայց
սարտեւ աչ մաշկը դը,
—Կարելի է ներկել,
—Այնման, հոս ալ ծուղակի ինկանք
նչպէս զարարային մէջ,
—Պիտի տանենքն, Դուք քաջասիրտ
ք, այդպէս չէ՞,
—Այդպէս կը կարծեմ,
—Այս նաւաստիները ջուրը պիտի նե-
տենք,
—Առ նուազն եօթին հոգիի են,
—Ըմբ ըսն մը չէ, ըսաւ Արման,
—Իրաւ ունք ունի՞նք այդպէս գործե-
ռւ, եթէ կը սխալի՛նք,

երկուսն այդ օր յետոյ, նաւապետն եւ կոմ-
ուէնընդ այս մասին կը խօսէին նաւաւն կա-
ռուելին վրայ :

— Է՛հ, սինեոր, / կ'ըլլէր նաւագոր, ձեր
րիւստապետը ինձ ներկայացուցած էին
բըր վաղը մը, ըլլի՞սպաշտերն առինք մը,
այց ոչխարեղ մը պէս ատուշ է :

— Երկուսն էլ կ'ըստին որ, կ'ըրբ դաւա-
լ, նաւապետ, ըսաւ կոմսուէնը : Ենթէ
միտտապաշտ, դուք ամենեքեւ ալ չէ՛ք բա-
նը զինքը զպահլու :

— Դուք ալ չէք ճանչնար իմ նաւաւորներնը :
Սէն-Երմէն մարդ լաւ է, եւ ուժով :

— Նաւապետ, / ենթէ զխաղաղ ինչ ինչ
Սյուսն, փառք կ'ըստինք Սուտուճոյ որ
մէն բանի կը համակերպուի / Սէնչն պարա-
պի մը, իրմէ սրիկիւ չկայ մինչեւ. բա-
ւախման առեւն, չեմանքանար :

— Ձեր ջնորդն :

— Ասկից զատ, իրեն փոխքը չէ հոս
ամ հոն երկաթը :

—Այնպեսով առկթել, ըստ Արմանի
յո նաւատարին սպանենք չափ վրաս-
նի իրեն ռեճիւնը որք անձին չափ, չար-
քէ երկուստարդը:

—Այո, ըստ Պ. Լընդէլ ջրտուտէտմոյ
նս միւսը վրաս կ'առնենք, Զեք սե-
նիկ ղանենք Լաւ սրտա՞ծ է գոնէ՞. Ա-
կ'ըն ծանէ՞:

—Այո:

—Օ՛րն ուրեմն, Երբ ձեք մարդն իյ-
շ, նաւապետը պիտի խղղեն և շուր-
տենք:

—Այոքնք, ըստ Պ. Լընդէլ,
Արման նաւապետին քով ելաւ և
Արղէն կը ճանչնայային զիրար և արտե-
նացած էին:

—Բէ՛ւբէ, ըստ Արման, խնդրենք
միւսը ղանէք ինձի:

—Արի՛՞՞, սիւնեար, ըստ երկրորդը նա-
ւապետ:

—Ի՛նչ պատուական զէլէք, սիրելիս:

Իսկ չափազանց և գեղեցիկ ինչպե՛ս իբր
 յժպանահարս։ Մինե՛նոյն մայրիկներն, որ
 և՛ ի՛ր խնկէ՛ր երկրորդ նաւապետն, Ար-
 նակէ՛ս գեղեցիկ է՛լ յայնքս։
 — Ես միայն կ'առնեմ նաւաւորներն,
 և երկրորդաբար Լընդէ՛կ քաղ մտնելովն՝
 և՛ ա՛յ նաւապետն, ըստ ծերութեան
 Արման՝, անուրախ երկաթեղէն զլանե՛լ
 ամ, ի՛նչա՛յ յաւաքաւորման ունենալի ուր-
 քանակին նաւաւորներն և յանկար-
 կէ՛ր անոնց մայր ինչպե՛ս քուշի մէջ։ Զար-
 ւա՛ր մի մտնա՛կովք։ Է՛նծի միջոցներս ա՛ն-
 ի՛ր սղովով ե՛լ թնդա՛յ, որո՛ւ յարդորն
 և հետակն խորիք լուսովե՛ն էր։ մէկ
 կ'արե՛նք մէջ, խորիքն ջրակայնամ ե՛ր սպ-
 ր որ մարդկո՛ր, վաղցից կամուրն ե՛լաւ,
 Լընդէ՛կ անդ։ Կ'սպասե՛ր նմա՛՝ արքա-
 զա՛յց կուտա՛ն հոյն թիւրք բռնա՛ն։ Օ՛րե-
 ր Է՛րտէ՛ր նմա՛։
 — Ենթէ՛ շարժե՛ր, կ'սպաննե՛մ գնդե՛ղ։
 — Նաւաւորքս՝ մեռա՛ն, հարցո՛ւք Ար-

—Սուսս կը խօսիք, ըսաւ։
—Ինքեղեմիս, ըսաւ Պ. Լընտէլ, այս
ը գտնուի իմ խօսքէ զոնք։ Բայց եթէ
հեռագրէն ճշտած մը իսկ ունենանք,
տե՛ք ինչպէս կ'ընեն։
—Սիւնչա՛ր լա՛ւ։ Վրիժառու՞թ իւն մը,
ու Արման։
Յետեւ, իր որդու մը տաղով,
—Իր տնէն կը տարէք զինքն, ըսաւ։
Եւ մտածելէ, ի՞նչ պէտք էր ընել։
Պ. Լընտէլ վերադարձաւ։
—Մէնք երկուսս չէնք կրնար վարել
նաւն ըսաւ։
—Թողունք երթանք, ըսաւ Արման։
—Այո, ըսաւ Պ. Լընտէլ, մարդիկ ծո-
րէնքնենք և թիաքաղերով Սիրաբուռ-
երթանք։
—Ես ին և առաջ այս տղայն մարդիկ
սնենք կայմերէն։ Եւ իսկ արուարձան
նի։

կը պատկերեն այդ կլիմայի ազդեցութիւնն. «Ի՞նչ լինի կը լինի և կը հնչէ անդ-ադ-ար քո ունիւմայ (բանաստեղծն ուղղելով խօսքն առ Ռուսիա), այդ տխրահնչուն երգն, որ կը թրթռայ ծոփերու վրայ, ամեն հրկայնութեամբ,

«...մին լայնութեամբ, ի՞նչ ունի եղան, ի՞նչ կայ ի նա, ի՞նչ է այն զոր կը հնարուի, կը հմեծծէ և կը յափշտակէ սիրան, որպիսի՜ ձայներ կ'ողջաչառեն ցաւաւորի ինն, կը գտնեն իւրեանց յոյժի գէշի ի հոգին և որք կը սաւառնին իմարտի շուրջն»

Այդ նմանակիցի արտաբանութիւնը կը ծնալարէ մինչեւ իսկ նոցա աւանդական գրական արտաբանութեանց վրայ հորեւ, կը հասակաւորէ գէպի յուսահատական և յուսեան վաշտապիւտութիւն, Դրաւագաւաբը և Պարզը որք լցուցած են գիտորդի և գիտալատ իւրեանց սիրալատ երգերով՝ կը ներկայանան բոլորովին տարբեր պատկեր մը, Գոյաւորը որքովս երեսակաւորութիւնը չկրնար մասնակցել իսկ սեւաւազնիկ տիրութեան և գուրկ է ունենալէ ալն ծափովութիւնը մարդկային սրտին, որ, սակայն, կը զգնէ հշտօրէն Տիկ. Եր Սիման, կը պատկանի առաւել իմաստասիրութեան, ինչպէս քերթողաց, Հարապիտոց ինքուր լաւագուր կը նկարէ կատարելութիւնը, զի լիթովս ահաբը կ'ողբողորէ երեսակաւորութիւն և կը շնորհէ նորա ցաւին գունազոյգ արտայայտութեանը, նոցա զգացմանց սաստիկութեան ներքեւ հոգին կը յափշտակէ ինքեան մեզմ և ներդաշնակ յանգիւրը իրարմին զգալուն և փայտուկ թեւերը՝ որք կուսան երկաթաձիգ արծառագոյներն, Այսպէս ուրեմն մէն մի ձագոյգ պարուն աւելմար իր նաւահաջրոց լեզուին և ոգւոյն այդ հին իշխանակարաններն,

Մ. Կ. ՇԱՀՆԱԶԱԲ

ՉԵՌՆՈՑԻ ՄԸ ԱՌԹԻԻ

(ՄԱՆԵՐԱՎԵՂ)

Իմ վարդի բնկերս, իմ բարի Աղէք. մաւորս, քեզ պարմանակ և ապշեցուցիչ մ'ունիմ տարիք. կրնայի ասպիտակ սաքերով ամբողջ էմ ըմբեւ, բայց ըզ-

դով նստա՞ծ ես :—(), չ'ես :—չապ լաւ : քիտ-

Տեղին արժեքով վաճառողները կերպով նստած են — լյալ — շատ քիչ, դրու-
միքը որքանի որ կ'ամուսնանան — Քեզ տես-
նա՛, քա՛րեկներ, չանդերներ՝ լա՛ գրեհներ
Քէ հարուածը խիստ եկա՛ քեզ, է՛ն վայ-
րենի, խտտախորտ երիտասարդ, ամուր-
քաց արարողներ ամուսնանա՛ն և կ'երեզ
անհատաբար կ'երեւալ և զլուրջ կ'ը հա-
ճենեմ զուգարիսը համար ի՛նչ կ'ընչ
պայակ չուտ միտք փոխել և երբ մնա
բերեցին Մի՛ փոխող, արեւիկս, չգիտի
արքենա զուգահել, Չեանդ մ'է, այ՛,
պարզ ճեռնող չէ անոր պատճառը, Ան-
ուտն ամէլ բան չի չէ հանդիար. նախ
պատմութիւնս յա՛, ապա ինքնի բա՛, թէ
գաղտնիութեւն արժանա՛ թէ թէ չէ

Տիւրքուհի հորեքայրայր և զիս այս ազ-

Տեղերի արժեքով դրա համատարած կերպով նստած են — Սյունիք — շատ քիչ, դրով՝ լիք են լինում Կամուսանանան — Քեզ տեսե՛ք, բարեկամ, հանգրարտե՛ք։ Եւ գիտե՛մ, թէ չարածած խախտ են քեզ։ Ե՛մ վաղեմի, խառնադիր երկտասարդ, ամուսնացած պարզաշուխամ անմահանա՛ն Ախր քեզ հե՛նաւատարի կ'երեւայ և զլուսկը կը ճառեցնեն զուշակի ճամբար թէ ի՞նչպիսի պայագր է շուտ միտքս փոխեցի և երբ մտնուիք։ Մի՛ փնտռեք, սիրելի՛ն, չպիտի արեւուն զուշակի՛ն։ Ջեռեռն ժ՛նէ, այ՛ն, պարզ ձեռնոց մը ատոր պատճառը։ Անուշտ ասե՛ք բան մը չես համար։ Ծախ պատճառ թիւին յա՛նէ, ապա ինքնի՛ր բա՛նէ՛ր չափմունքն արժանի է՛ թէ՛ ոչ։

Տիւրքերն հարեցրայք և զիս այս ագլու անձի՛ն պիտե՛ս այս միակ ազգակա՛նը հետ միացնող սքե՛ր և նմանապէս զիս անմահութեան ստիպելէ ճամբար անոր նձի՛ր ուզղած տաղալիակի խօսքերն անշուշտ երևին։ Արդ ուրե՛նք երեք ամիս առաւ ինչո՛ր հարեցրայք խիստ նմանակ մի կ'ընե՛ր։ Բաւե՛նիմ՝ որով ամուսնութեան խնդը ետ էւնեցած ճակատի՛ք թիւն պարտաւելէ ետ։ Եւ յետագայ հնգշաբթի՛ն մեծ երեկոյթի՛ն։

տեղի անթուղի վրայ հաստատուն կերպով նստած եւս — Սյւն — շատ ասէ, դիտելիք որեւորն որ կ'ամուսնանան — Բեքը տեսնեմ, բարեկամ, հանգարտէ՛լ։ Եւս գիտեմ թէ՛ հարուածը ի՞նչտե կ'աւ քեզ, էն վայրենեմ, խտատարի երկտապաբոյ, ամուսնացաւ պարագլուխ ամուսնանա՛նք Ասի բեզ անհատապի կ'երեւայ եւ զլուրէկ կը ծաղկանայ զուգուրէն ճամար թէ՛ ինչեպէս սպասէ չուտ միտք միտեցի եւ երբ մասնաբաժնեմ, Սյւն՝ փնտռեմ, սիրելի՛ն, չպիտի արեւունքս գտնալի՞նք։ Զեռնող մ'է, այս պարզ ճեռնողը կը ատոր պատճառաբ։ Անուշուշ ամէն բան մը չէս հասկնար։ Նախ հաստատուն թի՛ւնա յո՛ւ՛ն՛, ապա ինձի բա՛ն՛ թէ՛ դատմունքով արժանա՛նք ի՛նչ՛ ոչ։

Տիւրուս հորեքրայայ եւ դիս այս ազգին անձի՛ն՛՝ այսինքն այս միակ ազգական հետ միացնող սկըն եւ նամանակս զիս անուսնութի՛ւն ասկեղեկ եւ ճամար տեր ձեմի ուղղած տաղալիքի խաղերն սնուշուշը ըլլեն։ Արդ որեւորն թեք ամիս ամուսնոյն հորեքրոյմէս իրիտ նամակ մը կ'ընենիմ՝ հով ամուսնութեան լծոյն գէ՛մ։ Ենեցած՝ անպիտան թի՛ւնա պարտեմէ ետեւ, յետագայ հինգշաբթի՛ն մօմ երեկոյթի՛նը ներկայ գտնուողս վերնախան հրամար կուտար։ Այս երեկոյթիս առթիւ երեկանաբար մանկամարդ, գեղեցիկ, շէր-նակով, հարուտ, մէկ խաղով աղեկի արգարիտ մը ինձի պիտի թերկայցուէր։ Գորեքրոս յանդիմանալան երկուղբէ՛ր ա՛լ ինս բնա չտեսնելու երգմամբ կը վերնաբարձ թէ՛կ այս անգամ ա՛լ ի՛նչ Լուսիկոն ոչոյս տալու ճարպակութիւնը որեւորն արժէ՛ի։

Սիրելի հորեքրայ, չէ՛կառայցնելու մտօք ապատու թի՛ւնա ամուսնոյլին ինձ վերաբերեալ անյողողութիւնը որոշմամբ՝ ականաչ թերն խոտագայ նոյն երեկոյթի՛ն երբեմն այն անհուն աղէկան քեղեցիկութեամբ մայրեցի ձիւնակ ձեմ պիտի բսեմ թէ՛ հեռոյց տեսնեմ զիս զոյր եւ, չափաւորա՛ն օրերեւոյց տեսնեմ, է-ր թո՛ւնք չո՛ք բեռնելի՛ն ինչ բնութիւն, չափ չէ անհոգեմ եւ ինչու՛ք չեմ ունի։ Դ՛ն, սիրելիս, այդպէս չէ՛՛ հորեքրոս կ'ըսէ։ Եւս չեմ կարողանալ ինչ անոր խոսքը։

Տեղի բնակիչները փրկվեցին հաստատուն կերպով նստած են — Մոսկովյան լճում, դուրսից՝ Երևանի Կոմունիստական — Քրեզ օտեւանի, բարեհաճ, հանգրտան՝ լճի գլուխով թէ՛ ճաշարածք խիստ հեռւ քեզ, Ե՛մ վայրենիք, խառնափն ճիւղաճառք, ամուրսպարար պարզութիւն ամուսնանա՛մ Թե՛ քեզ հեռւ օտեւանայի կ'երեւայ և զ'ըլլող կը ծա՛նէնցես զ'ուշակուն ճամար թէ՛ խնչպիսյապե՛ս չուտ փութք փոխեցի և երբմասն փոխեցի՝ Գլ'ի փնտռեք, սիրե՛կո՛ւ, չպիտի արեւնես Եւրաշիւք՝ Չե՛ղանք մ'է, այ՛մ, վարդ ձեռնոց մը ատոր պատճառը։ Անուշտ ամէկ բան մը չես հանկար՛։ Ի՞նչ փառասնէ՛խն լսե՛ք, ապա ի՞նչ քան՝ թախտաւելուել արտանք ի՛նչ չէ՛ք չէ՛ք։

Տխուռն հորեղբայրս և զիս այս ագլու անձի՛, այսինքն այս միակ ազգական, ինչու մտնեցիք սիրելի անձնապէս զիս անուսնութեանց օտարելու համար։ Երբ նմի ուղղած տաղտկոյթ խաղերն աշխուշը զ'ըլլեւ, Արդ Երևանի երեք ամիս առաջ յիջեցի հորեղբայրս խիստ նամակ մը կ'ընդունեմ՝ զով ամուսնութեան լոյնը զէ՛մ անցնեմ՝ հովազութիւն պայարարեցի ետը։ Եւ յետագայ հինգշաբթի մեծ երեկոյթի՛ն ի ներկայ գտնուողներ փրկեցանք հրաւիրեց իւր տուն։ Այս երեկոյթին ատի՛կ նակարարք մանկամարդ, գետեղի՛, շէր-նակար՛, հարստու, մէկ խոցեղձ աղջիկ նարգարարու մը ինձի պիտի ներկայացուէր։ Երեբայրս յանդիմանական թուղթի՛ք ալ ինչ բնու չտեսնելու երբմասն կը վերնաւար՝ եթէ՛ այս անգամ ալ ի՛ր հրաւիրելոյ այս տարու ճարպիկութիւնը ունենալ արձե՛կ։

Սիրելի հորեղբայր, չկէտացնելու մտաք աստուծո՛ւ խիստ անդուշտիկ ինձ վերապահելու անյողգեղջ օրոշմանս՝ ականայրենի խոստացայ յոյն երեկոյթին երթալ՝ այս անհուն աղէկան զեղեցիկութեամբ անվերջ շնորհի մէկ պիտի բան թէ՛ եմայ՛մ — չէ՛ղք ուր զուլ է, ծա՛նչանալ օրեւորը և օրեւն, է՛ր օրեւն լո՛ք ճեղքել՝ և օրեւն լո՛ք, Եւր ի՛նչ օրեւորը ևս յեւե՛ր ի՛նչ, Ե՛մ, սիրեկո՛ւ, ապաւե՛ս չէ՛։ Հորեղբայրս ինչո՛ւ ինչ անկրկացուելիք աղէկին՝ ևս անուշտուց զուսեայ և այն կրեւտակ զոր Երբ պզտիկ սիրտն ի՛նչ կը սիրէ և երբ՝ Երբ մեծ աչքեր, Ի՛նչ օխտ։

[illegible]

Ինչպես ամբողջով զիջաւ Մատթաւոսը կերպով նստած էս — Ո՛րհէ — չառախ և, դիտելով որ եւրեմի որ կ'ամուսնանան — Քեզ տեսե՛նք, քա՛րեկեմով, հանգարտե՛լ։ Եւ դիտեմ թէ՛ հարուածը ի՞նչտե՛ս կ'աւ զեւ, Ե՛մ վայրենիք, խառամարդ երկտաապըս, ամուրսըս պարզաբոլակս ամուսնանա՛նք մէկ քեզ հանգաւառայի կ'երեւայ և զլուրեղ կը ճա՛նչեցնէս զուրկելու ճամբը թէ՛ ի՛նչպէս սպասէ լուսա միտքս միտեցի և երբ մասն ըրեցեմք, Սո՛րի փռածքը, սիրելի՛ն, չպիտի արեւանաւ զո՛ր շախի՛ն։ Զե՛նեղո՛ւ մ'է, այ՛, վարդ ձեռնեղ մը ատոր պատճառաւ։ Անկը լուր տակէ բան մը չէս հաւիտար։ Նախ խառամով թի՛նա յո՛ւ՛, ապա ինձի բա՛ն թէ՛ զատմունքով արժանի է թէ՛ ոչ։

Տիւրուս հորեղբայրս և դիս այս ազգէս անձի՛ր՝ այսինքն այս միտքի ազգակալին հետ միացնող սէրն և մոնանակս զիս ամուսնութեան տակելու ճամբը տնը տնը թողած տաղալիքի խառքին առնելու ըր յիշա։ Արդ որ եւրեմի թէք ամիս առաջ յիշի հորեղբորմէս խիտո նման մը կ'ընելու՝ հորեղբորմէս ամուսնութեան լծոյն զէմ՝ անեցածը հակալով թի՛նա պարտաւէրէ ետեւ, յետագայ հինգշաբթի թի՛նք երեկոյթի՛ր ներկայ գտնուողս վերթանակն հրա՛նգեց կուտար։ Այս երեկոյթիմ առթի՛ն նականարար մանկամարդ, գեղեցիկ, շէ՛րքալով, հարուստ, մէկ խառցով աղնիկ արտաբար մը թի՛նք պիտի թուկայացուէր։ Իտեղբորս յանդիմանական թուկայթի՛ն ա՛յս բնա չտեսնելու երբ մամբ կը վերելար՝ եթէ՛ այս ապգաւ մը ի՛նչ հրահիրէ ոչոս տալու ճարպակով թի՛ր նշանակարժէք։

Սիրելի հորեղբայր, չվշտացնելու մտօք ազատութիւնս ամբողջովին ինձ վերադաշնելու անողորմող երեկոյմի՛ր՝ ականջս ինն խառագայ յոյն երեկոյթիմ երեւալ այն անմահն աղկան զեղեցիկութեամբս մարդի՛ն շինուի ինձ պիտի բռնե՛մ ե՛մ Բոյաքս մէջդ չար պարէ և, ծախաւա՛նք օրերըդ Եւրոպէս, Եւր թօթի՛նք մէկ Եւրոպէ՛ն ին շտե՛նք մէկ, Եւր ին Եւրոպէս ևս յետեւ ին ինքնա՛նք։ Ա՛յ, սիրելիս, այգաւս չէ՛. հորեղբորս ինչպէս ինձ ներկայացուցելիս աղկին ին Եւրոպէս չտեսաւ և այն հերշտաղ զոր Եւրոպէսին կ'առնուէ՛ր՝ ուրի իբրեւ օծիտ Եւր պզտիկ սիրտս որ դիս կը սիրէ և երուս մեծ աչքեր, ի՛նչ օծիտ։

Բոյք չաճապարեմք։ Ուրեմն որեւիտ ըր Մարգարիտն տաաւոր իննն զորովիկ սեւեր չապա՛յ հապար աճաւա՛նք ոչ ուղակ արտաշնող չարանքնոր օրիբորակ չէ՛ր՝ որոնք ամուսնիւրեմն տպուրութիւնը եւ հանդերձարանները յոյժադիտելու տաան։ Մեկեւեմ միջոյն ձեռնեղ դը՛

[illegible]

ԵՆԷՆ ԵՒՄԻԲ ԳԻՐԱԳԼԸ ԵՆԵՆԻԻ ԽՆՀԱՐԱՐԱՐ
 ԳՆԱՆՔԻ ՆՈՐ ԳՐԱԹԵՆԻՅՈՒ ՏԱՆՈՒՄԱՆ ԿԵՐԱԿՐԻՆ Է
 ԴՈՐԿՐԵՆԴԱՅ ԿԱՏԱՐԱՍԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵԿՐԱՎ՛, ՏԵՐ Է
 ԱՍՏԱՐԱԿԵԼԻ ՏԵՐԱՆ ԳՐԿԵՐԱԿԱՆ՝ ԿՐ ԴԱՏԱՆԻՔ ԵՍ
 Ե ԳՐԱԴԱՏԱՆԱՅ ԴՐԱՎ, Ի ԳԻՆԻ Յ՛ԱՅ ԴԱՏՏԵՆ, ՝

901 1—3 32

Յ. ՄԱՏՐԻԴԱՆՍԵԱՆ

ՄԵԾ ԿԱԶՄԱՏՈՒՆ

1853

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԹՂԹԱՎԱՃԱՍՈՒՆՈՑ

Թիւ 27
 ԳՆԱՆՈՐԴԱՐ
 ՄՐԱՆՈՐԳՈՐԴ

Թիւ 479
 ՄԵԾ ԳՐԱՅ
 ԳԻՐԱՅ

ԱՄԵՆ ՏԵՍՈՒԿ

Կ Ա Ձ Մ

ՅԱՐԴՈՒՓ
ՀԱՅԿԻՆԵ
ԳՊՏՈՒՄ:

ԲԱԿԱՍԱՆ ԵՒ ԳՊՐԱՑԱԿԱՆ ՊԵՏՈՒՅԷ

ՏՈՒՄԱՐԻ

ՊԱՏԻՍՏ ԵՒ Ի ՀՐԱՄԱՆ

Տպագրութիւն

ԵՐԵՎԱՆ, Հաշուեցոյ, Ծըքստեանհան, Հրահ.
թ., Նամակագրոյ եւ. եւ. եւ.

Յանձնարարութիւնը խմբով եւ փոխով կը
արւորէ:

ՏՔ. ՔԵՆՈՐԱՐ

Կ Ա Զ Մ
ԱՐԱՐԱԿԱՆ ԵՒ ԴՊՐՈՏԱԿԱՆ ՊԵՏՈՑԻ
ՏՈՒՄԱՐԻ
ՊԱՏՐԱՍՏ ԵՒ ԼՐԱՄԱՆ
Տպագրութիւն
ԵՐԵՎԱՆ, ԼԱՅՈՒՆԵՅՈՅ, ԵՐԵՎԱՆԻԱՆ, ԼՐԱԻ-
ԿԻ, ԽԱՌԱՎԱԳՐԱՐ ԵՆ. ԵՆ. ԵՆ.
ՅԱՆՎԱՅԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՒ ԳԻՆԻՊԻ ԿԵ
ԱՐՈՒՄ:

ՏՐ. ԲԵՆՐՍԻ

ԼԱՍՏՆԱԿԱՆ ԴԵՂ, ՂՆՈՒԼԱՏԵՐԻ ԺՆՈՆ

Կ Ա Զ Մ
ԳԻՊՈՐԴՈՒՄ
ՀԻՔՐՈՂԵ
ՅՈՒՐԴՈՒՄ
ԱՐԲԱԿԱՆ ԵՒ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՊԵՏՈՅԲ
ՏՈՒՄՍԱՐԲ
ՊԱՏՐԱՍՏ ԵՒ Ի ՀՐԱՄԱՆԻ
Տպագրութիւն
յցեման, Հաշուեցոյց, Եղբարեանք, Հրաւի-
ր, Նամակադրոյ եւ. եւ. եւ.
Յանձնարարութիւն խնամով եւ վրեժով կը
արտոյն:

ՏՐ. ՔՆՈՐՄԻ

լատենդայնի դէղ, զինուած թի ծնուն

ազրը Լուսիսու Պրունինի, Ի Հէ-
դ, Գիւրմանիա, որ միակ իրաւունք
ի տոյն դէղի պատրաստութեան, պաշա-
նեալ արքայական արտօնադրով,
ՏՐ. Քնորի Անթիքիոնին, երկուստար-
շաճարը Ի Հէն Զ կրամ կ'առնուի՝ ջրի
որբիւ ռ և Է ըմպելիքի մէջ լուծուե-

ԳԻՐԱԴԱՐԱՆ
ՀԱՅԿԻՆ
ՅԱՆՈՒԹ
ՄԱԳԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՊԵՏԱԾԻ
ՏՈՒՄԱՐԻ
ՊԱՏՐԱՍ ԵՒ Ի ՀՐԱՄԱՆ
Տպագրութիւն
յեցեանս, Նշտնեցոյ, Եղջարեական, Հրա-
իւ, նամակապոյի են. եւ. եւ.
Յանձնարարութիւն յետմով իս Բաղդ կը
արտին:

ՏՐ. ԲԵՆՈՐՄԻ

լատնդային դէղ, շինուած թի մեռն

աղբը, Լուսնու Պրանիկի, Ի Հէօ-
դ, Բեմանիւ, որ միակ իրաւունք
ի տայն իւրի պատրաստութեան, պաշտ-
անս պըջայական արտօնագրով:

Տր. Բեմորի Անթիլիոնի, երկուստար-
համար 1 Էն 2 կրած կ'առնուի ջրի
ուրիշ ու և Է ըմպելիք մէջ լուծու-
ն ամէնէն աղբեղիք ու ամէնէն ծա-
ղեղն է դիտու ցաւի, անգարի, ջղա-
ցաւի, յաջաւի, ծանուանաւոր, և
շ շատ հիւսաւութեանց մէջ լաւ-
համարեալ զիւրն է. Հմրմաւայէ կը
մնարարութի Բժշկական Զմարարանէն
ը գտնուի ամէն ծանօթ դեղագործի
եւակամաւի ջով:

Տր. Բեմորի Անթիլիոնի վրայ փըն-
Լ Առնիք պատկերը, Իւրաքանիւր
եւ անպատճառ, կը կրէ Տր. Բեմորի
րազբութիւնը կտրուի տառաշարով:

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

